

"Việc làm gì bạn đang hàng xóm không phải là việc của mình."

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Sáu, 04 Tháng 12 Năm 2009 10:20

Nguyễn Văn Lộc Nhắn với Nguyễn Hữu Liêm: "Việc làm gì Bạn đang hàng xóm không phải là việc của mình."

Anh Nguyễn Hữu Liêm, (Henry Nguyen Huu Liem. EDUCATION. 1998: M.A., Philosophy, San Jose State University. 1987: J.D., University of California, Hastings College of the Law), một Việt Kiều ở San Jose mới đây được nhà nước công nhận mới vào Địch Hợp Việt Kiều trong nước đi ra từ 21/11/2009. Thốt ra, việc anh vào hay không vào, tôi chỉ nghĩ công nhận thôi. Nhưng sau đó, anh có viết một bài đăng trên blog Talawas:

"Nói gì về Địch Hợp Việt Kiều: Một nỗi bình an"

Tôi đọc xong bài của anh, tôi ngỡ ngàng.

Anh kể rằng:

"Trong 20 năm qua, tôi đã bao nhiêu lần vào Việt Nam. Lần nào bước vào phi trường Tân Sơn Nhứt, tôi vẫn luôn luôn mang một nỗi sợ hãi thèm kín. Không biết là lần này mình có bước xuống hay không? Nhưng ngày còn ở trong nước thì vẫn nghĩ đến chuyện công an "mời lên làm việc".

Tôi vẫn là một đứa con ghẻ trên quê hương mình."

Vâng tôi đồng ý với anh trong câu kể luận. Với Việt Nam, đôi khi cảm thấy xa lạ, như "một người nào khác", không phải đứa con mình, quê hương mình.

Cảm giác sợ là có thật, sợ bóng dáng một anh áo vàng, sợ một câu hỏi vu vơ, ngay cả sợ bóng sợ gió.

Tác Giả: Nguyán Văn Lác
Thứ Sáu, 04 Tháng 12 Năm 2009 10:20

Tôi về Hà Nội, thăm người gò Đàng Đa, Thái Hà phố, nơi tôi từng theo học trong dinh của Hoàng Cao Khải. Cái hồ bán nguyệt từng mệnh mông nay trở thành ao nuôi cá, có một cái bến cỏ m ghi: Ao thả cá, cỏ m câu. Tôi ngồi trước ngõ sau chập lén một buổi. Bến từng chung quanh Văn miếu, bến từng của văn hóa Thái Hà Nội, nơi khách du lịch từng xếp ra vào, không ai nghĩ tới phải làm một vài câu tiêu. Bến từng trở thành chỗ “tiêu công công”, chỗ “vô văn hóa” nhất. Mùi nước tiểu khai nồng nồng giữa trưa. Thấy một người đàn ông “vô tư” đứng sát từng đi đái. Tôi lại đi máy ảnh lên lên lút chập. Về nhà chập về nhà, một câu chập có “giây phút hấp pháp”.

Anh cũng như tôi đều mang tâm trạng khổ bên lòng khi vào thăm người đã mất này. Vậy mà nay chúng ta nhìn thấy cái gì mà mới chính thức, đúng là đón tiếp trọng đãi, anh đã thay đổi hẳn thái độ với người đi xuống người chết:

Ôi hỡi quê hương Việt Nam. Lần này, tôi đã thực sự trở về.

Số thì là phôi.

Độc văn anh tôi cũng đang đi khám u cục ở vùng Cổng sơn Việt Nam đang bên đường xa lộ Hà Nội gần Thủ Đức.

"Việc làm gì bạn thấy hàng xóm không phải là việc của mình."

Tác Giả: Nguyễn Văn Lạc

Thứ Sáu, 04 Tháng 12 Năm 2009 10:20

Anh tôi không quên mang tất cả kiến thức triết học với tên tuổi mình tới triết gia để bày luận cho cái việc trở về này, gặp ông ép và tôi bạn bè. Khi anh trích dẫn Hegel, The State is the march of God on earth.

Câu đó muốn nói gì? Và ăn nhập gì đến con đường trở về của những chuyến du lịch? Rồi thì anh xin ra nào là Derrida, Husserl, Lý Đông A, Paul Ricoeur, Trần Đức Thảo, suy tôn Ngô Tất ng Thảo những mặt mặt họ làm. Thuyết học cấu trúc nằm làm nên với phương pháp Hiên tượng luận.

Anh nhắc đến Trần Đức Thảo, bạn thấy có những người học triết học đây thì có khác gì "chị cha" đến công sở.

Trần Đức Thảo ngao ngán thối dài, "Trần Đức Thảo, mặt tiếp người."

Nguyễn Khúc Viên với là bạn thân của ông tôi hỏi, "Tôi không biết có mấy ai không không ông?"

Từ năm 1951, sau khi bắt cách chức khỏi Khoa Trường khoa số. Ông lên tiếp tiếp sinh lưu đày trong mặt căn hộ bé tí, rửa rửa mà dần dần do bò không nổi, đi mua hàng bó cái những mặt người đi trên mây. Cuối đời, tâm thần ông đã bắt đầu tâm thần phân liệt (schizophrenia), ngừng ngừng. Gần chết, ông được cho đi Tây rồi chết ở bên đó.

Từ L'Humanité, mặt tiếp báo công sở Pháp viết về ông ngày 26/4/1993 như sau, Tran Duc Thao, un Marxiste dérangeant. Trần Đức Thảo, mặt người Mác Xít gây rắc rối.

Phản anh, so với Trần Đức Thảo, anh đang đến thời kỳ quàn ông ấy chưa? Anh có thể với sinh vài ba tháng với tôi tuyên bố vùng vức của anh. Và anh đang hy vọng mang triết lý như thế mặt này hay bình phong che mặt.

Những lúc anh phải xin đến ngón nghề triết lý là lúc tôi biết anh lúng túng.

"Việc làm gì bạn thấy hàng xóm không phải là việc của mình."

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Sáu, 04 Tháng 12 Năm 2009 10:20

Có lúc rồi anh cũng sẽ đến cái moment đó ra. Họ cũng sẽ coi anh là gây rối, un Viet Kieu dérangeant, Personna non grata và đá vắng vẻ ở San Jose.

Vì San Jose người ta cũng coi anh như một thằng người undesirable, an unwanted anh .

Một người bạn trẻ cũng học ban triết học như anh (nhưng tốt nghiệp tiến sĩ) gửi cho tôi lá thư này chỉ như sau:

Anh vào đọc bài của Nguyễn Hữu Liêm trên blog Talawas, thiên học quá xá. Bài của NHL tốt là Husserl's Phenomenology. Em đọc là tá hỏa, đem triết học vô đây làm chi?

Hơn ai hết, anh Liêm hiểu tôi chỉ cần Phenomene ở đây là gì chứ?

Và anh đã kết thúc bài viết của anh bằng những câu "những mùi" như sau:

"Tôi nhìn lên phía trước, khi vừa hát bài quercus, mấy chiếc cô và đội biểu tượng Pháp đang chuyển lên sân khấu, và tay đang ca bài 'Nhớ có Bác Hồ trong ngày vui đời thắng'. Nhìn sang phía đội biểu tượng M, các nhà triết học tôi không nghe, và tay hào hứng la to: 'Việt Nam, Hồ Chí Minh'"

Anh viết như thế! Anh có biết có bao nhiêu thằng cò mồi không? Gọi phân nửa để anh . Trong khi Bùi Tín lại nói ngược lại, "Cuộc họp như thế nào."

Báo Người Việt T Do Ngôn Luận viết, "Hội Nghị người Việt, một trò lừa lọc gót trở trở n."

Anh Liêm . Nói với anh, một người trí thức, tôi nghĩ như vậy đã đủ.

"Việc làm gì bạn thấy hàng xóm không phải là việc của mình."

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Sáu, 04 Tháng 12 Năm 2009 10:20

Vài dòng chót, xin nhắc anh chuyển đến các chú Việt Kiều Pháp đã te tái, sẵn xác chết lên sân khu để nâng bi Bác.

Thưa các chú, trong các tuồng Hát bội của ta, có nhiều loại vai như vai hề, vai tôi trung, vai tôi nịnh, vai quân lính, vai quan quyền.

Các chú tôi chỉ đóng vai tôi nịnh. Nhưng vai đó đóng khó lắm. Các chú đóng không nổi. Tôi đi đôi lúc chúng ta thành làm con chó còn hơn, bởi vì nó còn biết sợ sủa. Các chú chú là loài chó con không biết sủa, chỉ làm con nh cho người ta chơi thôi.

Còn về việc xôn xao, "cúng gi" Hồ Chí Minh đã có Đảng. Mặc kệ các chú lo cho bạn người hàng xóm. Tất nhiên hết các chú về cúng gi ông cụ, bà cụ cho tròn đạo hiếu.